

Extra Editie !
Renkum mei 2023

Hierbij ontvangt u een korte, extra uitgave van onze HvE-Contactbrief. De redactie is namelijk van mening dat de inhoud hiervan vanwege de actualiteit nog dit voorjaar aan onze medewerkers moet worden bekend gemaakt. Het betreft het droevige bericht over het overlijden van één van onze zeer toegewijde vrijwilligers, maar ook de toekenning van een koninklijke onderscheiding aan één onzer.

Redactie en bestuur wensen alle lezers een goede zomer.

IN MEMORIAM

Ans Boendermaker – van den Berg

Op 20 april 2023 is Ans plotseling overleden. Daags ervoor is er nog contact met haar zoon en haar dochter geweest. Ook zij hadden het overlijden van hun moeder niet zien aankomen.

Bij de uitvaart op 29 april in crematorium Slingerbos te Ede was een groot aantal HvE-ers aanwezig om Ans de laatste eer te bewijzen. Velen waren behoorlijk ontdaan door haar onverwacht heengaan.

Ook voor mij is het nog steeds onwerkelijk dat Ans er niet meer is.

Op de rouwkaart stond vermeld:

“Huil niet omdat het voorbij is, maar glimlach omdat het er was.”

Greet Drost-Onrust

Lintjesregen 2023

Het was een prachtige dag, het weer werkte mee, alleen Greet niet, ze had geen idee.

Het was lastig om Greet Visser op woensdag 26 april in het gemeentehuis te krijgen. Herman van der Hout had haar gebeld om haar uit te nodigen voor een overleg met de wethouder. Daar heeft ze voor bedankt, omdat ze haar vrijwilligerswerk voor het scholenproject had afgerond. Tja lastig..... Wat nu?

Agatha, haar dochter, heeft Greet toen uitgenodigd voor samen een dagje uit en dat lukte.

Agatha zou 's morgens bijtijds komen. Toen ze kwam zag Greet er wat gewoontjes uit. "Mam, ik wil vanmiddag een beetje chique gaan lunchen, trek even wat gezelligs aan."

Er gaat nog een modieus jasje overheen en uiteindelijk stapt Greet in de auto. "Oh, mam, ik moet nog even naar het gemeentehuis een pakje ophalen". "Oké, ik blijf wel even in de auto wachten." "Nou, loop maar even mee, ik weet niet hoelang het duurt." Er komt heel wat bij kijken om Greet te verrassen! Goh,.. een rode loper, er zal wel een trouwerij zijn. Agatha knikte. Ze kwamen het mooi versierde gemeentehuis binnen en er stapt een dame van het feest comité op Greet af en vraagt: "Wilt u even met mij meekomen? Greet kijkt Agatha aan en zegt: "Wij komen alleen maar een pakje ophalen". Greet kijkt om zich heen, Agatha knikt en houdt het bijna niet van het lachen. Ga nou maar mee. Ja, en toen begon er iets te dagen. Ze werd door de burgemeester opgewacht en hartelijk welkom geheten.

Intussen liep de raadszaal met de genodigden vol. Prachtige tafels met speciale oranje en rood-wit-blauwe servetten, oranje gebak voorzien van een marsepeinen lintje en natuurlijk een schitterend bloemstuk in het midden. Zelfs aan het Wilhelmus was gedacht.

En daar kwamen de 10 ridders in spé de raadszaal binnen en voegden zich bij de genodigden. De burgemeester begon aan haar belangrijke taak.

Greet wordt naar voren geroepen. Ze wordt geridderd vanwege haar onuitputtelijke energie, positiviteit en altijd in-beweging-zijn, letterlijk en figuurlijk. Toen zij in Oosterbeek kwam wonen werd zij voorzitter van ODIO. De burgemeester vraagt: "Wat betekenen die letters?" Oude Dames In Onderbroek. Grapje, hilariteit volop.

Greet heeft o.a. gewerkt als vrijwilliger in het Hospice in Rozendaal, is bijna 10 jaar vrijwilliger geweest bij de Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levenseinde. Ook het milieu heeft haar belangstelling. Sinds 2014 werkt ze mee aan de World Clean Up Day en de actie Nederland Schoon. Zij is (of was) bestuurslid van de Stichting White Ribben Mile. En heeft ook meegewerkt aan de totstandkoming van De Hulpdienst Voor Elkaar (HVE) . Dit is een beste lijst.

Na afloop van de plechtigheid (er waren totaal 10 ridders) gingen we naar buiten. Daar stond boven aan de trap nog een verrassing. De kleinkinderen met mooie tekeningen en heel veel knuffels. Dat ontroerde Greet. En toen naar Schoonoord en daar zaten al haar vrienden. Greet was verrast en aangedaan. Toch maar goed dat je je nette jasje nog had aangetrokken! Het was een heel onverwachte bijzondere dag!

Tekst: Margot de Jong

Een leuke klus voor Margo en Corry

Als vrijwilliger van de HVE maak je heel wat mee. Soms bereid je je voor op een klus en blijkt die heel anders uit te pakken dan je had verwacht. Margo kreeg een vraag van iemand die heel graag tuiniert, maar door een spierziekte geen zware klussen meer kan doen in de tuin. Omdat veel van de vrijwilligers die tuinklusjes doen met vakantie waren besloot Margo deze keer zelf aan de slag te gaan.

Het was de bedoeling dat er een kruidentuintje op een houten constructie zou worden gerepareerd. Hij was wat in elkaar gezakt volgens de hulpvrager en moest weer aan elkaar getimmerd worden.

Margo bedacht dat spijkers niet zo goed blijven zitten en dat het beter zou zijn te schroeven.

Omdat Margo ooit een akte handvaardigheid had gehaald dacht ze dit wel te kunnen. Wel graag met een helpende hand daarbij, al was het maar om de boel vast te houden als er geboord en geschroefd moest worden. En de avond voordat de klus zou plaatsvinden nog even oefenen met de boor, samen met echtgenoot Jaap. Daarom vroeg ze Corry mee om dit met z'n tweeën te klaren.

Zo gezegd zo gedaan, dus Margo en Corry samen op pad.

Aangekomen in de tuin van de hulpvrager bleek al snel dat reparatie geen optie meer was. De hele houten constructie was volledig doorgerot en viel van ellende uit elkaar.

Dus werd er, in overleg met de hulpvrager, besloten het hele boeltje af te breken, de plantjes die er nog in stonden in de tuin te zetten en de grond waarin de plantjes stonden over de borders te verspreiden.

Daar werd dus gesloopt, met hamers en scheppen en veel zweetdruppeltjes bij de dames. Maar het lukte! Uiteindelijk bleef er een stapel hout over, die door de buurman van de hulpvrager zou worden afgevoerd naar de vuilstort.

De hulpvrager was heel erg blij en tevreden en trakteerde op koffie en thee met gebak. Ze vond dat we dat wel verdiend hadden.

Na de klus wilden Margo en Corry weer op de fiets stappen om huiswaarts te keren. Maar dat lukte niet, want het fietssleuteltje van Margo bleek in het niets te zijn opgelost. Waar we ook zochten, het was nergens meer te vinden. Dus daar moest echtgenoot Jaap gebeld worden, die met zijn auto en daarop de fietsendrager naar Renkum reed om Margo met haar fiets op te halen. Thuis gekomen werd, in een grote doos met vele tientallen, zo niet honderden sleuteltjes toch nog een reservesleuteltje gevonden. Dus kan Margo gelukkig weer fietsen op haar oude vertrouwde karretje. Kortom, het was een heel avontuur!

Tekst: Corry Dieleman

Wist U dat??

Wist U, dat in het Kwaliteitshandboek van de HVE een formulier is opgenomen voor vrijwilligers om telefoonkosten te kunnen declareren? Dit formulier F 0.3 kan ingevuld bij de penningmeester worden ingeleverd.

Als U moeite heeft het formulier te vinden of te downloaden, kunt U het bij de secretaris opvragen (info@hulpdienstvoorelkaar.nl).